

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Liselott Blixt
Liselott.Blixt@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

23. april 2018

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 350 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

J.nr. 18/04788

Spørgsmål nr. 351:

”Er ministeren enig i, at kroniske og invaliderende sygdomme kan være en hindring i forhold til at fungere på arbejdsmarkedet?”

Svar:

Ja, det er jeg naturligvis enig i, og jeg tror også, at alle er klar over, at der findes tilfælde, hvor en person desværre er så invalideret af sygdom, at det forhindrer dem i at deltage på arbejdsmarkedet. Derfor har man også ret til førtidspension, når arbejdsevnen er varigt nedsat i en sådan grad, at man hverken er eller kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

Når det er slået fast, så er jeg selvfølgelig nødt til også at bemærke, at mange borgere - på trods af kronisk sygdom - både ønsker og formår at være en del af det danske arbejdsmarked, og at vi skal bestræbe os på at indrette arbejdsmarkedet, så borgere med kroniske lidelser også kan få mulighed for at bruge deres arbejdsevne.

Derfor er jeg også rigtig glad for, at forligskredsen bag førtidspension og fleksjob som opfølgning på den devaluering, som forligskredsen bag reformen af førtidspension og fleksjob fremrykkede i august 2017, har indgået en aftale om at ændre lovgivningen om tilkendelse af førtidspension. Lovforslaget er fremsat og blev 1. behandlet fredag den 6. april. Lovforslaget forventes at træde i kraft den 1. juni 2018.

Lovforslaget skal skabe klarhed om:

- At dokumentationskravet ved tilkendelse af førtidspension i visse situationer kan være opfyldt uden, at borgeren har deltaget i et ressourceforløb. Det betyder bl.a., at der kan ske tilkendelse af førtidspension uden forudgående ressourceforløb i sager, hvor det 1) på grund af særlige forhold (helbredsmæssige) er helt åbenbart, at den pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres, men også i sager, hvor det 2) er dokumenteret, at det er helt åbenbart, at den pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres.
- At det er en forudsætning for at iværksætte ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at borgeren kan drage nytte af indsatsen og kan udvikle sin arbejdsevne.

Ændringerne skal tydeliggøre, at kommunerne i hver enkelt sag skal vurdere om og i givet fald hvilke indsatser, der er *relevante* at afprøve i forhold til udvikling af borgerens arbejdsevne, og at kravet om dokumentation ikke indebærer, at kommunen skal have afprøvet alle indsatser – herunder ressourceforløb – i praksis.

Kammeradvokaten har været inddraget i det lovforberedende arbejde og har i den forbindelse fastslået, at der med lovændringen fremover ikke kan være tvivl om, at det er en forudsætning for, at der kan iværksættes et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at borgeren kan drage nytte af indsatsen. Borgeren skal på sigt kunne forbedre sin situation og derved bliver i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Derudover er det helt centralt, at Ankestyrelsen i sit høringssvar oplyser, at Ankestyrelsen vil ophæve to principafgørelser, som følge af lovforslaget. Ankestyrelsen oplyser, at de hidtil har fortolket loven på en sådan måde, at en person er i målgruppen for et ressourceforløb, hvis det ikke kan udelukkes, at borgerens arbejdsevne kan udvikles. Netop denne fortolkning var en del af begrundelsen for udfaldet i de to principafgørelser, som bortfalder som følge af lovforslaget.

Dermed oplyser Ankestyrelsen, at dens hidtidige praksis for, hvornår en person er i målgruppen for ressourceforløb, ændres, fordi det nu kræves, at der er et udviklingsperspektiv i forhold til borgerens arbejdsevne.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen